မာဂေါဇ္ဇ

Magozwe

- Lesley Koyi
- ⊠ Wiehan de Jager
- Bee Htaw Monzel
- **il** 5
- 💬 ဘာသာ မန် mnw / English en

ပ္ခဲ့ကို ခူင်ဇု၏ နာဲရဝ်ဗီ မှိုဟ်မထုံ ့ဒင်၊ ဒွာဲမသ္ဝင္ဘောကို ညးမရံင်စံင် ထုစလဘာ်ဂှ် ကောန်ငှာ်တုပြာ် သင့်ဟွံမဲ ဗွဲမဂ္ဂိုင် ပဒတ် ့ဒင်ရ။ ဗိုဒ်ကိုဒိုဂ် ချေဟ်တအ် မင်ကှင် ့ဒင်ရ။ ပ္ခခဲ့အခိုင် နူဂယး ကောန်ငှာ်တပြာ်တအ်ဂှ် သီဒကဝ် ချေဟ်မတိက်လဝ် ပ္ခခဲ့အကဲ့ ငုံ ဂံက်က်ဂ်ုရ။ တွယ်န ဂံက်ဂွံပြေ တုံ ချေဟ်တအ် ကေတ် ခိုက်တုံ ဗဒိုပွတ်ရ။ မာဂေါဇွလေဝဝ် နံအကြာ ကောန်ငှာ်တအ်ဂ်ုကိုရ။ ညးတေအ်ဂ်ု ဒိုမှိုဟ် ချောတ်အိုတ် မွဲရ။

. . .

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

အခိင်ကာလ မိမမာဂေါဇွတေအ် ချိတ်ဂှ် ညးတေအ် ဂွံဆ အာယုက် မ သုန်သွာံဓဝ်ရ။ ညးတေအ် အာမံင် ပုဍဲသ္၄ိအမူ။ အမူညးတေအ် ဟွံပဂ ရူ ကို ကောန်ငှာ်။ ညးတေအ် ဟွံကို မာဂေါဇွစေ စစ္စ ပေင်င်။ ညးတေအ် စကာ ကမှဓာန် နာနာသာ်။

. . .

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

ယဝ်ရ မာဂေါဇွင် ကရောတ် ဟွံသေင်မှဂး ကလေင်သွာန်မွဲမွဲမှဂး အမှု ညးတေအ် တက်ညးတေအ်ရ။ ကာလ မာဂေါဇွင်္သောန် ညးတေအ် မိ က်ဂွံမံင်ဘာမှဂး အမူညးတအ် တက်ညးတေအ်တဲ့ ဟုီ "မျှ ဂ်ု ခိုစါမ်ဂလို င်ဏအ် မုဗတောန်လေပ်ရော။" က်နြူ မာဂေါဇွင်္ ဒေးဒုင်ပျဲဒံ့င် ဗိုဗိုဏအ် ပိသ္နာံတဲ့ ညးတေအ် ဒြပ်ဒ်တိတ် နူအမူညးတေအ်ရ။ ညးတေအ် စမံင် ပုဍဲ ဂုံင်ရ။

. . .

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, "You're too stupid to learn anything." After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

ဘဝ ပုခဲ့ဂုံင်ဂှ် ဟွံလော်ကွဟော်ဟ်ရ။ ကောန်ငှာ်တပြာ် ဗွဲမဂိုင် ဂစာန်တှာ လေဟ် ဂွံဂွံ စစ္စညီညဂ်။ လဆောဝ်မှဂး ခေုဟ်တအ် ဒးဒုင်ရပ်၊ လဆော ဝ်မှဂး ခေုဟ်တအ် ဒးဒုင်တက်။ ကာလခေုဟ်တအ် မံင်စပရေအ် ညး လိုမွဲလေဝ် ဟွံကှင်ရှီခေုဟ်တအ်ရ။ ဂကောံဂ်ု ဂျိုင်ဒံ့င် နကိုလှဲ ခေုဟ်တ အ် မဗက်အာတ်နင် အကြာဂုံင် ကို လှဲမသွံ ပလာသတေတ် ကောံ က ပေါတ်တြံတြံဂေမှိုင်ရ။ ပါနှဂ်ုပုန် ခေုဟ်တအ် သိုဒးဗတိုက်ဒံ့င် ဂ ကောံတွယ်တအ် သွက်ဂွံထိင်ဒေသ ခေုဟ်တအ်ဏီရ။

. . .

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

ပ္ခဲမွဲတ္ဝဲ့ အခိင်မာဂေါဇ္ဇဂေမီကျဓာဝ်ဒံ့င် ပ္ခဲနခမိက်ဂို ညးတေအ် ဂွံ ဆိုကေတ် လိက်ပေါမ်ကိုကိုမွဲအုပ်ရ။ ညးတေအ် တွဟ်ထောအ် ဂဗို က်တအ်တဲ့ ညးတေအ် ပြိတ်စုတ် ပ္ခဲထိုင် ညးတေအ်ရ။ စနူ ညးတအ် ကလိဂ္ပံလိက်ဂိုတဲ့ ရိုဟ်ဟ်တ္ဝဲ့ ညးတေအ် ပံက်ဗိုဒံ့င် ဗိုရုပ် ပ္ခဲလိက်ဂိုရ ။ လိက်တအ်ဂို ဆမွဲမကို ညးတေအ် ဗိုဟ္ဝံဒး။

. . .

One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

အတိုင်ဗိုရုပ်မှဂး လိက်ဂ်ု ပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ကာလညးတေအ် ငှတ်တိုန်မှဂး ညးတေအ် မိက်ဂွံဒှ် ညးဒီက္စင်ကျာရ။ မာဂေါဇွလေဝ် ချပ်မိက်ဂွံဒှ် ညးဒီက္စင်ကျာကိုရ။ လဆောဝ်မှဂး ညးတေအ် ပုပ်အာရီ ညးတေအ်ဂ်ု ဒ်ုကောန်ငှာ်တပြာ် ပ္ခဲလိက်ဂ်ုရ။

. . .

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

တ္ဝှဲဂ်ု ဂံက်ကွဟ်ေရ။ မာဂေါဇွဒေတ်ဒွံင် ပ္ခဲဒကဲဂ္ဂံင်တဲ့ ဗက်အာတ်စဒံ့ င်ရ။ မှိုဟ်တြပြာမွဲ ကွာ်ကှင် ဇရေင်ညးတေအ်ရ။ "ဟေ၊ ယူအဲ တဝ်မာ တ်၊ အဲကုဓာန်ဒွံင်ကမှဓာန် ဗဒါဏအ်၊ မိက်ဂွံဂွံစပုင်တဲ့ ဗေက်ကှင်။" ဟို မိုဟ်ဂ်ု။ မိုဟ်ဂ်ု ပူဓာန်ဏာတဲ လပါသုင္ဒိအသာ်ဍာ်မိတ် ကွီသင္ဒက်ေတေ အ်မွဲတေအ်ရ။ "ဗက်ကုင်အဲ မိက်ဂွံစပုင်တို။ေ" မိုဟ်ဂ်ု ကော်။ မာ ဂေါဇွနေ်ငံ မိုဟ်ဂ်ု၊ တဲ့ ရံင်အာ လပါသုင္ဒိဂ်ုတဲ့ "ဒ်ုမာန်ဏောဝ်" ညးတေ အ်ဟိုတဲ့ ညးတေအ် ကွာ်အာ ဒွာတွဟ်ရ။

. . .

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

လအ်ညိဂ် ကောန်ငှာ်သင့်ဟွံမဲတအ် ဂွံဆီကေတ်ခွံင် တဝ်မာတ် ပ္ချဲကို အရာပ်ဂ်ှရ။ ညးတေအ်ဂ် ဒ်ုမှိဟ်ဗက်တက်ကျာကိုမွှိဟ်ဂမိုင် ဗွဲတွင်ေ ကုမ္ခိဟ်မမင် ပ္ချဲဂုံင်တအ်ရ။ တဝ်မာတ် ကဠင် မုညးတအ် မလ်ဂ်ှ။ တုဲ ပုန် စိုတ်လေဝ်ဂိုင်၊ ဆလအ်လေဝ် ဟွံဟိုအရေဝ် ပရေအ်ပရေအ်တဲ့ စွံ ရှ်သှေရေဂ် လတူညးဂမိုင်ရ။ ကောန်ငှာ်တပြာ် လ္ငံစုံတအ် စအာ ဇရေင် သုင္ဒိဍာ်မိတ် ကို့သင္ငက်ေဂ်ု သွက်ဂွံဂွံ စပုင်ရ။

. . .

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

မာဂေါဇွင် ဂုဇအ်ဒ္ပံင် ပုဍဲဒကဲဂုံင်တဲ့ ဗိုဒ္ပံင် လိက်ဗိုရုပ်ဂှ်ရ။ တဝ်မာ တ်လေဝ် ဂုဇအ်ဒ္ပံင် ဗဒါညးတေအ်ကိုရ။ "ပေါမ်ဂှ် ပရူမုရော" တဝ်မာ တ် သွာန်။ "ဗိုပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ဒုံအာ ညးဒီက္စေင်ကျာ" ကလေ င်ဟို မာဂေါဇွ။ေ "ယူကောန်ငှာ်တပြာ်ဂှ် ဗိုလို?" သွာန် တဝ်မာတ်။ "အဲ ကေတ်ဟွံဒး၊ အဲဗိုလိက် ဟွံဒး။ ဟို မာဂေါဇွင် သာသာ။

. . .

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a pilot," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "I don't know, I can't read," said Magozwe quietly.

ကာလဂ်ု မာဂေါဇ္ဇစ စလဴပရူဒဒ္ဒ် ဘဝညးတေအ် ကိုတဝ်မာတ်ရ။ ပရူ အမူညးတေအ်၊ ဗိုလို ညးတေအ် ဒြပ်တိတ်နူသ္ ၄ိ။ တဝ်မာတ် မှဟွံဟို ၊ ဆ ကဠင်ဒွံင် မာဂေါဇ္ဇ ဗွဲစိုတ်မလုပ်စရ။ လဆောဝ်မှဂး အခိင်ညး တအ် အာစပုင် ပ္ခဲ့သ္ ၄ိက္ခ်ီသင္နက်ေဂ်ုမ္ဂး ညးတအ် တက်ကျာညိညကို ရ။

. . .

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.

ပ္ခဲတ္ငံ အကြမ္းဂါဇွေ ဒိုမ္နိဟ် ပေင်စိုသွာံဂို တဝ်မာတ်ကို မာဂေါဇွေ လိက်ပေါမ်တို့မွဲအုပ်ရ။ ပေါမ်ဂို ပရူ ကောန်ငှာ် ပ္ခဲ့ကွာန်မွဲ ကာလ ဇွော်တိုန်ဂို ဒိုသွာတေအ်ဗဝ် ဒယ်မွဲရ။ တဝ်မာတ် ဗိုကို ပေါမ်ဂို ကို မာ ဂေါဇွေ ဂိုင်ကို အလန်၊ စိုကို တဝ်မာတ်ဟို "လှဟ် အဲထေင်ကေတ် ဒး အခိင် ဗိုဒေးမံင်ဘာ သွက်ဂွံဗတောန်လိက်ရ၊ မုဗိုေထေင်ဗိုလို?" တ ဝ်မာတ် လ်ထုစး ပရူ ညးတေအ်တီလဝ် ဒွာဲမွဲဒွာဲ ကောန်ငှာ်တအ် မံင်ပ္ခဲ့ ဒွာဲဂို သိုအာဘာ။

. . .

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

မာဂေါဇ္ဇ ချပ်ဒံုင် ပ္ခဲခဲ့ဘဲတို့ ကေုာ် မင်ဘာ။ ယဝ်ရ ဗိုအမူ မဟိုလဝ် ဒ ဒိုရ ညးတေအ်ဂ် ဒိုမိုဟ်မခိုစါမ်မွဲ မုလေဝ် ဗတောန်ဟွံလေပ်ဂှ် ဒိုဘုံတိုေ ဗိုလိုဂွံပ။ ပ္ခဲခဲ့ဘဲတို့ဂ် ယဝ်ရ ညးတအ် တက်ညးတေအ်တ်ရောေ။ ဟို တ်ဂှ်ရ ညးတေအ် ဖေက်ဒံ့င်ရ။ "မင်ဒွာဲတေအ်ဂ် ခိုဟ်နူ မင်ပ္ခဲဂုံင်လေဝ် ဒိုမာန်။" ညးတေအ် ချပ်။

. . .

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

အရာညးတေအ် မဒ်ဓဝိင် သိုဖအိုတ်ဂ်ှ ညးတေအ် လ်ကို တဝ်မာတ်။ တဝ်မာတ် ကလေင်ပသောင်ကလး ဘဝ ပ္ဍဲဘွဲတို့တေအ်ဂ်ှ ခိုဟ်နူကို ဘဝ ပ္ဍဲဂ္ဂိင်ရ။ He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place. တဲ့ မာဂေါဇွပေံငြ်လုပ်မင် ပုဍဲအခန်မွဲ ပုဍဲကိုသ္၄ိ ကွီအသာ်သငှက်မွဲ ရ။ ပုဍဲအခန်ဂှ် ကောန်ငှာ်တပြာ်တွယ်စါလေဝ် နုံကိုရ။ သိုဖအိုတ် ကော န်ငှာ် နုံ ၁၀ ပုဍဲကို သ္၄ိဂှ်။ ဍေဟ်တအ် မံင် ကရောမ်ဣစီသီသေ ကို တုသ္၄ိညး၊ ကိုပ်၊ ဗဂဲမွဲ ကို ဗစအ်ေဗျဗျမွဲ။

. . .

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys.

Altogether there were ten children living at that house.

Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

မာဂေါဇွစေမင်ဘာ။ ဆဂး ဟွံလော်ကွဟ်ော်တ်ရ။ ညးတေအ် ဒး ဗေ့တာန် တွာဂလိုင်ရ။ လဆောဝ်မှဂး ညးတေအ် မိက်ဂွံဒုင်ကျ။ ဆဂး ညးတေအ် ချပ် ပရူမ္နိဟ်ဒီက္စင်ကျာ ကို သွာတေအ်ဗဝ်ဒယ်ှ ပ္ခဲုကို လိ က်ပေါမ်ဂှ်။ ညံင်ရ်ဍေဟ်တအ်ကို ညးတေအ် ဟွံဒုင်ကမျ။

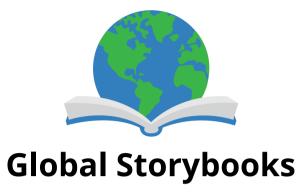
. . .

Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

မာဂေါဇွင် ဂုဇအ်ဒ္ပင် ပုခဲ့ကို ကွအ် သုငိုက္ခ်ီသင့က်ော်ဂှ်တဲ့ ဗိုဒ္ပင်လိ က်ပေါမ် နူဘာရ။ တဝ်မာတ် ကုင်တဲ့ ဂုဇအ်ဖျဟေ် ဗဒါညးတေအ်ရ။ "ပေါမ်ဂှ် မုပရူရော?" သွာန် တဝ်မာတ်။ "ပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ဒိုအစာ ဘာ၊" ကလေင်သှ် မာဂေါဇွ။ေ "ယူ ကောန်ငှာ်တပြာ်ဂှ် ဗိုလို?" သွာန် တ ဝ်မာတ်။ "ယူဍေဟ်ဟာ၊ မာဂေါဇွ"ေ ဟို မာဂေါဇွနေကို မအီဒွံင်ရ။

. . .

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a teacher," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "His name is Magozwe," said Magozwe with a smile.

globalstorybooks.net

မာဂေါဇ္ဇ

Magozwe

Lesley Koyi ⊠ Wiehan de Jager ■ Bee Htaw Monzel (mnw)

